

Fordelingsnævnet
Indenrigsministeriet
Christiansborg Slotsplads 1
1218 København K
Tlf.: 33 92 33 80

København, den 1 JULI 1994
cw/br/I:/Ø.kt.j.nr. 1994/1425-6

X Kommune
Rådhuset

X

Vedrørende fordeling af den kommunale andel af
selskabsskatten for Selskab 1 (S1)

Sagens baggrund.

I brev af 19. april 1994 har X Kommune for Fordelingsnævnet indbragt et afslag, som Y Kommune har meddelt X Kommune på en anmodning om at blive inddraget i fordelingen af den kommunale andel af selskabsskatten for S1 for skatteåret 1992-93.

Nævnet har fra Y Kommune indhentet en udtalelse af 5. maj 1994. Kopi af denne udtalelse vedlægges til orientering.

Efter det oplyste udgør den kommunale andel af selskabsskatten for det nævnte skatteår ca. 160.000 kr.

Det fremgår af sagen, at X Kommune i brev af 23. juli 1993 anmodede Y Kommune om andel for skatteårene 1988-89 til og med 1992-93.

I brev af 7. marts 1994 har Y Kommune anerkendt, at X Kommune er andelsberettiget fra og med skatteåret 1993-

77

X

94 og indtil videre. Derimod afvises det i brevet at inddrage
X Kommune i fordelingen for tidligere skatteår.

Spørgsmålet om hjemstedskommunens inddragelse af andre kommu-
ner i fordelingen.

Uenigheden mellem X og Y kommuner går på, om Y
Kommune på eget initiativ burde have inddraget X
Kommune i fordelingen.

Ifølge § 12, stk. 2, 1. punktum, i lov om kommunal indkomst-
skat skal kommuner, der anser sig for andelsberettigede for et
givet skatteår, inden udgangen af september måned det pågæl-
dende skatteår, indgive anmeldelse herom til selskabets hjem-
stedskommune, som i den foreliggende sag er Y.

Af den nævnte paragraf fremgår det dog videre (§ 12, stk. 2,
3. punktum), at hvis hjemstedskommunen i øvrigt er bekendt
med, at selskabet i det pågældende skatteår tillige har drevet
en væsentlig del af sin virksomhed i andre kommuner, skal den
på eget initiativ inddrage disse i fordelingen.

Efter brevveksling mellem kommunerne om sagen har X Kom-
mune i brev af 8. april 1994 givet udtryk for, at der næppe er
basis for at opretholde krav om andel for skatteårene 1988-89
til 1991-92. Men kravet om inddragelse i fordelingen fra og
med skatteåret 1992-93 opretholdes.

Y Kommune har afvist, at den forud for X Kommunes
anmeldelse af 23. juli 1993 har haft kendskab til, at X
Kommune muligvis var andelsberettiget.

Kommunernes nærmere synspunkter.

X Kommune har oplyst, at S1 har hjemsted
i Z, Y Kommune.

Hjemstedsadressen i Z, der er privatbolig for hovedaktionær og dennes familie, udgør tillige administration for virksomheden, mens selve produktionen og lager ligger på en adresse i X Kommune.

Selv om virksomheden har været organiseret således i mange år, er X Kommune først i 1993 blevet opmærksom på muligheden for at anmelde krav om andel af selskabsskatten.

Efter X Kommunes opfattelse er der imidlertid en række forhold, der taler for, at Y Kommune af egen drift burde have inddraget X Kommune i fordelingen vedrørende skatteåret 1992-93.

Rødekro Kommune har herved bl.a. henvist til følgende punkter:

1. Selskabets hjemsted i Z har domicil i et parcelhus, der samtidig er bolig for hovedaktionær og dennes familie.
2. Virksomheden i X Kommune er ekspanderet særdeles kraftigt i de sidste 4 - 5 år.
3. Selskabets regnskab må klart indeholde informationer, der angiver, at virksomhedens lokaler ligger i anden kommune.
4. Selskabets hovedaktionær bor på hjemstedsadressen i Z og den årlige ligning af både selskab og hovedaktionær må formodes at ske samlet og dermed også give information om, at virksomheden er beliggende i en anden kommune.

Der tænkes her bl.a. på eventuel værdi af fri firmabil, evt. befodringsfradrag m.v..

5. I betragtning af begge de implicerede kommuners relative lille størrelse, må det formodes, at det er det samme personale, der er beskæftiget med selskabs- og hovedak-

tionærligning, samt fordeling af de kommunale selskabs-skatte.

γ Kommune har i sit høringssvar af 5. maj 1994 til For-delingsnævnet henvist til, at kommunen i brev af 14. april 1994 har taget endelig stilling til spørgsmålet om eventuel inddragelse af X Kommune i fordelingen vedrørende skat-teåret 1992-93.

γ Kommune har i det nævnte brev anført følgende:

"Det er korrekt, at det af regnskabet for skatteåret 1992/93 fremgår, at selskabet har erhvervet en bygning i X Kom-mune. Men som også påpeget i brev herfra af 6/4 1994 er byg-ningen i regnskabet angivet som en lagerbygning. Der er ingen informationer i regnskabet, der angiver, at der er en egentlig aktivitet i lagerbygningen eller, at der skulle være ansatte tilknyttet lageret.

At udviklingen i selskabets omsætning og i lønningerne skulle have forbindelse med omtalte lagerbygning, kan efter γ kommunes opfattelse ikke udledes af regnskabet. Bortset fra at købet af bygningen fremgår af regnskabet og bortset fra udvik-lingen i omsætning/lønninger er forholdet jo det samme som for årene forud: Selskabet har en lagerbygning, hvilken oplysning i sig selv ikke giver anledning til at fordele skatter for årene forud, hvilket X Kommune nu har erklæret sig enig i. Det, der på selvangivelsestidspunktet, kan udledes af op-lysningen i regnskabet er derfor, at selskabet, der iflg. ved-tægterne er et handelsfirma, har en betydelig eksport, og at stigningen i selskabets lønomkostninger må anses for at vedrø-re stigningen i eksporten, altså må de forøgede lønomkostnin-ger vedrøre arbejder udført på eksportmarkedet."

γ Kommune har på den baggrund afvist, at kommunen skulle have været forpligtet til af egen drift at foretage fordeling i forhold til X Kommune vedrørende skatteåret 1992-93.

Nævnets bemærkninger.

I den situation, hvor en kommune ikke tidligere har været inddraget i fordelingen af den kommunale andel af selskabsskatten for et givet selskab, er hovedreglen, at vedkommende kommune for at blive inddraget i fordelingen skal indgive anmeldelse herom til selskabets hjemstedskommune (§ 12, stk. 2, 1. punktum, i lov om kommunal indkomstskat).

Som en undtagelse fra dette krav om anmeldelse er det bestemt, at hjemstedskommunen, hvis den i øvrigt er bekendt med, at selskabet driver en væsentlig del af sin virksomhed i andre kommuner, da af egen drift skal inddrage disse i fordelingen (lovens § 12, stk. 2, 3. punktum).

Bl.a. ud fra denne regels karakter af en undtagelsesbestemmelse må nævnet mene, at der i givet fald må foreligge meget klare holdepunkter for det modsatte, hvis nævnet skal tilsidesætte en forklaring fra en kommune om, at den ikke har været bekendt med, at et selskab driver en væsentlig del af sin virksomhed i andre kommuner.

I lovens § 10, stk. 3, 1. punktum, er det bestemt, at virksomhed bl.a. anses for drevet i den kommune, hvor selskabet har selvstændige lagerlokaler med dér beskæftiget personale.

Efter det oplyste har det ikke fremgået af regnskabet for skatteåret 1992-93 for S1 , at der skulle være knyttet ansatte til den lagerbygning, selskabet har erhvervet i X Kommune.

Det må således lægges til grund, at det ikke direkte er fremgået af regnskabet for skatteåret 1992-93, at selskabet i kommuneskattelovens forstand har drevet virksomhed i X Kommune.

Nævnet er herefter af den opfattelse, at nævnet ikke har grundlag for at tilsidesætte Y Kommunes forklaring om,

at den ikke forud for Rødekro Kommunes anmeldelse af 23. juli 1993 har været bekendt med, at S1 drev virksomhed i X Kommune.

Nævnets afgørelse.

Nævnet træffer herefter følgende afgørelse:

Der gives Y Kommune medhold i, at Y Kommune ikke har pligt til at inddrage X Kommune i fordelingen af den kommunale andel af selskabsskatten for S1 for skatteåret 1992-93.

Afgørelsen er baseret på, at nævnet ikke har fundet grundlag for at tilsidesætte Y Kommunes forklaring om, at den ikke forud for X Kommunes anmeldelse af 23. juli 1993 har været bekendt med, at S1 drev virksomhed i X Kommune.

————— 0 —————

Y Kommune har modtaget kopi af dette brev.

P.N.V.

G.A. Lustrup

/ Claus Wilhjelm